

NOBERRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMO

Provincias: Un trimestre. . . 3'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I N.º 88
Sóller 22 de Septiembre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

La cultura de un pueblo se mide según sea el estado floreciente de sus escuelas en relación del número de alumnos que de ellas se aprovechan.

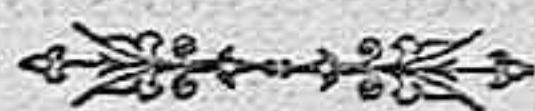
Es eso una lógica incompatible de la que el más necio puede hacer cargo real y material. Las escuelas, los centros de enseñanza son para los niños las guías que les enseñan el camino de la civilización, del progreso, de la cultura y de la vida.

La falta de enseñanza a los niños, a los hombres de mañana, es ponerles un plomo pesado en las alas que les dificulta el remontarse al país de la regeneración, les obliga cerner el vuelo al ras de la tierra.

La falta de ilustración es el aumento de la explotación, y eso es tal vez lo que consideran esta estirpe de concejales *nuestros* que votaron en contra de la instalación de una escuela de niñas en la parte del Convento, huérfana, esta mitad de nuestra ciudad, de todo centro público de enseñanza.

Estos señores justifican su disconformidad en la instalación de esta escuela, en que el *horario* municipal no permite crear nuevos gastos. Conforme; es posible que el erario municipal esté de baja pero para procurar la enseñanza es mil veces preferible precindir de otros gastos, que si no son superfluos, al menos son aplazantes, y así, si existieran las debidas escuelas tal vez nuestro señor Alcalde no nos haría reír con sus frases *horarias* que dan una prueba palpable de su falta de ilustración.

URBANO ROSSELLÓ

Sa Criada polissona

(HISTÓRIC)

Ni un dimoni tenguent mal de caixal, estaria tant de mal humó com estava na Pixedis s'altre diumenge a vespre; es decapvespre havian acordat amb sas amigas qu'es vespre anirían a nes cine, ahont es seus respectius novios les esperarían, pero se senyora de na Pixedis no volgué qu'ella hey anás.

¡Pobre Pixedis! ¡Quins plos tan esglesos que feya dins es seu cuarto, considerant sa *planxa* que feya té a s'enemorat! De pronte alsá es cap, s'aixugá ets uys, y amb sa mirada que sortiren d'ells se poría comprende que na Pixedis havia inventat un plá per pore aná a nes cine.

Se posá es mocadó petit pes cap y es gros pes seu ben moldetjat cos, y amb sas sebatas amb sa mà devellá de puntas s'escala, obri sa porta de sa cotxeria, y se trobá a nes carré.

Arribá a la «Detensora» y totduna va veure s'anemorat que ja estava impacient per sa seva tardansa, s'assegueren costat per costat y después qu'apagaren es llums va essé una *gran vergüenza* lo que feren aquell vespre.

Apesá que na Pixedis procurá no fé gens de renou amb sa sortida, no llevá que sa senyora sen temés, y volguent donarli un correctiu s'aixecá y s'asegué a un balenci, a un passillo que forsadement n'havía de passá na Pixedis.

Acabat es cine, sa criada fogitiva regresá a cas senyós, satisfeta de have passat sa vetlada amb compañía des seu novio. A nes portal s'anemorat li fé sa derrera caricia, y élla se tregué altre volta sas sebatas per no fé renou y paupant paupant

comensá a pujá s'escala procurant no fé gens de renou. Cuant na Pixedis entrá a nes passillo, a sa claró de sa Luna qu'entrava per una finestra na Pixedis distinguí sa silueta de sa senyora.

¡Pobre atlota! ¿Qu'havia de fé a n'aquell moment? Un altre idea atrevessá es seu cervell y totduna la posá amb practica.

Aclucá ets uys y seguí caminant y xerrant igualment que sí somias. Cuant va essé a nes dret de sa senyora, aquesta s'aixicá y agafantle per un bras li digué, tota enfadada:

—¡Ah pollissona d'hont vens, a n'aquesta hora?

Na Pixedis seguí fingint que somiava y contestá a un altre asunto.

—¿O somias traidora?—digué sa senyora —despertet mal criada.

Na Pixedis finji que se despertava y es temps que sa torcava ets uys digué:

—¿Ahont som?... ¿Que faitx aquí?... ¿Qui m'ha duita?....

—¿D'hont vens?—li preguntá sa senyora, que compregué que lo que feya sa criada era una comedi.

—¡Ay senyoreta! Comprenc lo que m'ha pasat; de segú que cuant m'he dormida, heu he fet amb sidea d'aná a nes cine, y així com som sonámbula, somiant, somiant me dec havé aixecada y anat a nes teatro.

—¡Ah sí!—exclamá sa senyora—¿vol di somias?

—Sj si senyoreta meva.
—Per lo qu'acabas de dí demá amb so tren des matí ten nirás cap a cateva; pues no vuy que s'intenció te peguí de tant en quant d'anarten *somiant, somiant* a colgarte amb so senyó.

BOURAN.

TRES DOYUTS

En *Tacanyo*, en Tomeu y en *Tancredo*, son tres personas distintas, que las se donen de humoristas, amb so escriure y amb so parlá, y que a los *postres* resultan essé tres doyuts de primera marca.

S'altra día l'enfilaren per acompañá a nes *Salón Recreo*, a tres atlotas, per veure si amb so seu humorisme els se conquistarian. Quant eran pes camí romp en *Tacanyo* diguent:

—Jo avuy he fet un empelt.

—¿De qué?—digueren totas'ses atlotas.

—Pues—digué en *Tacanyo*—he empaltat de malonera a un garrové.

Tan d'efecte fé aquest existe que ningú rigué.

Llevó en Tomeu exclamá:

—Y aixó no es res a n'es costat de lo qu'ha passat a canostra. Una cussa me va ha tengut quinse quissons.

—¿Animal!—va essé tota se contesta de sas joves.

Y llevó en *Tancredo*, posantsé es capell bé esclamá:

—Lo meu encare es mes gros. Nada menos que vaitx veura a *Barcelona*, uns deu mil homos, que construían docents vapors a tota máquina.

—¿Y perqu'eren tants de vapors? digueren tots.

¡A beneits!—digué en *Tancredo* ¿encare no heu veis.

—No.

—Pues per dursen es melons y es quissons den *Tacanyo* y en Tomeu.

PER NOY

ES SEGON DÍA DE CASAT

Es día que me vaitx casá tot era goix y alegría; llevó vengué es según día y hem gués volgut descasá porque vaitx pore prová que per bé que la menetjen y encara que la grumetjen y tirin s'esca molt fonda, sa done domés fa bonda a nes temps que la festetjan.

Es día que me vaitx casá tot era goix y alegría, moltas riayes de día més cuant después de sopá mos anarem a colgá. y per ella fou precis llevarsé tot lo postis, per mi va perda sa manya... es més magra qu'una canya. qu'emplean per un cañis.

Es día que me vaitx casá tot era goix y alegría, sa done no coneixía tal com Deu la va criá,

y cuant a mi se mostrá y que me vaitx fe idea que sa done era tant fea jo vaitx exclamá etxaltat: bé puc dí que m'he casat amb una lletja monea.

Es día que me vaitx casá tot era goix y alegría llevó vengué es según día y élla ja se rebetlá a fé feina sa negá y jo considerantme mort vaitx contestá amb tó mol fort: Amb sos dobbés qu'he gastat més valdría hagués comprat en lloc d'una done un porc.

EGROJ

Pen Clá y Llampant

¡Revera-Creu y que sen mourá de rebumbori! Per part nostra no parañem hasta descubrí qui sou vos, encara que per aixó tenguem qu'aná a Bell-Puig a demanarhó a nes vostro amic Feliu.

A nes Ciclets, a nes Mauristas y hasta a sa Botigueta hem anat a demená datos vostos y ningú mos ha sebut descubrí es vertadé nom. Un, soliment un bon amic, mos ha aconseyat que si volíam sebre qui sou vos, que anassem a l'iglesi o per carré de Pastó.

—¿A l'iglesi?—hém preguntat—¿Per ventura será un capellá?...

—Jo no dic que sia cap capellá,—mos va contestá s'amic—lo que si diré qu'es fulano aquest, dú coroneta, vestit negre, es contrari d'en Nakens del *Motin* y si és es qui jo me figur, voltros procurau no ferló enfedá, porque es molt curt de genit sol tirá *tiro... tiro... tiro... tironades* (¡la' hu direm ja!)

Inútil es dirvós que no mos hem escoltat aquell amic, porque hem comprés que *las duya giradas de peu*, com digué en Castelar una vegade que aná a fé un mítin a sa Pobla; porque es capellans se cuidan de dí missa, de predicá sa religió y de procurá que tothóm vaja pes camí recta; es capellans no se posan, o no deven de posarse amb aquestas cosas. ¡No'm faltaría d'altre qu'un capellá se posas a criticá, demunt un periódic, sa vida des seus jermans en Jesucrist! No y mil vegades no heu creim, porque un capellá, tenguent carrera cursada, no pot essé tant *beneit* que no compregue que si aixó fés, faltaria a s'ensenyansa que mos doná Cristo.

Per altre part. No fa massa temps que mos vengueren amb súplicas y oferiments per si volíam publicá un cert diálec tengut entre un capellá y un enemorat d'una criada seva y noltros, per respecta a nes seu vestit el refutarem, despreciant s'ofertament y sas súplicas. Per aixó may po-

rem creura qu'un capellá tengue sa *gran barra* de posarse amb noltros atents y humils servidós.

Ara anem al grano. Amb sa vostra postal-carta y *tuti cuanti* resta, meu let comprende que efectivament me gonyau en cuant a literatura, en cuant estudis y en cuant a tot lo que fa parentesc amb sas lletras, pero aixó no vol dí que no tengue medis bastants per defensarné des vostos insults (si senyó, insults) y hasta de fervós mostrá es *marit* d'ets assientos de cadira que teniu.

Aixó de *mitj homo*, *gloses aigorderteras* y *contribució URBANA* qu'ha dit un amic vostro (També te coneixem, amigo) son paraulas molt *claras* y *llampants* pero també son indignas de sorti d'una boca empleada moltas de vegades per beure vi-blanc *beneit*; son mentidas y atribucions falsas y ridiculas que me fois. No som *mitx homo*; qui esta més aconsonentat a serho sou vos que casi casi nau vestit de done; *gloses* no n'he fetas may dins cap salón ni café y menos *aigorderteras* porque jo no bec ni *vi blanc*, com vos beveu.

¿Me compreneu senyó *Clar y Llampant*? *Estoy al cabo de la calle* com també díu en Dicenta per boca den *Juan José*; sé qui sou y vos fas sentenci qu'heu de cumplí forsadament:

Vos conden a que termineu sa vostra campanya *humorística*, feis sermons tots es que volgueu, qu'aixó és es vostro *ofici* sentau tantas cátedras literarias com volgau, pero deixavos de criticá ni a noltros ni a altres porque no vos está bé, y de lo contrari no estareu molt segú devall es vostro *parral*, amb sa arruixada que vos amenassa.

¿Estamos?

UN BUEN ENTENDEDOR

Sa festa de sas Argilas

Hermosa festa tengué lloc disapte y diumenge a nes barrio den Damiá de sas Argilas.

Es ball resultá lo més animat que vos pogueu figurá; sa fía den García es carabinero retirat, va esse s'admiració de tots es presents, ballant uns boleros y unas jotas que fan sa compatenci a sa milló bailarina de tota España. ¡Alló se diu maestría, salero y graci!

Es cadafal y sa música se porían presentá a un concurs amb sa confiansa de gonyá un primé premit.

Es concurrents a sa festa eran des mes distingits des poble; si llevassem es *Petrero* y es cronista tots es demás eran personas presentables.

De retorn mos aturarem a can Juan de Bunyola ahnót dos musics y un redoble tocaven uns bailables destrossats, qu'eren ballats per pareyas de mascles.

A nen Serrano, que com de costum duya sa moixa, li tregueren es calsons en mitx des ball, Y noltros que tenim una micoya de coneixement fojirem de tal *escándalo* y ferem una visita a nen Xesc Pessa qu'era es cuiné de can Juan de Buñola.

De sa festa en resumen noltros no porrem di res de mal, apesá de que varios contraris d'ets obrés penjaren en lloc de bandera una collera de bisti. Per noltros ets obrés quedaren de lo més bé y si en realitat son orgullosos los hem de dispensá dat s'esfors que feren per agradá.

Si entre qualche curt espay fessen tot l'añ qualche festa con tal que fos com aquesta noltros no faltariam may.

De sa Regió

De ESPORLAS

Així com diu un refrán que no se mou se fuya de s'abre sense se voluntat de Déu, així també a n'aquest poble desgraciat no hey ha cap asunto, sia polític, social o de se classe que sia, que no si veja sa ma peluda, vuy dí poderosa de sert senyó, qu'encare que s'amagui a darrera sa cortina, ja fa molt de temps que tothóm li ha vist ses canyes.

Per doná una idea de sa vida y conducta de certa jent, avuy feyem contes de comensá a publicá una serie de cuentos que ben estorjats y documentats tenim en cartera; pero se xerredissa que corre de boca en boca respecta a n'en Romanones sense condat, y se escampadissa de sa banda de música acabada d'organisé, mos privá de deverti es lectós d'EN XERRIM, en se lectura d'es primé cuento de sa serie que mos hem proposat publicá.

¿Qué passa? o milló dit, ¿qu'ha passat a n'aquella escola que com a modelo se vá fundá y que fins s'altre día en Romanones era tan ben considerat y era persona que gosava de tal confiança qu'hasta sa caixa y es llits se li confiaven?

Será molt convenient que s'aclaris tot aquest bugat com també es necessari una satisfacció a n'es públic y sobre tot a n'en Romanones y a se seva famili; perque se corren unas veus tan lletjas, que sería un pecat mortal aufagá s'assunto, y deixá aquest pobre «muchacho» amb una taça que ni es temps ni es llexiu li podrian llevá.

Feim aquesta atvertenci, perque segons divan, dissapte passat ja comensaren es trabais de rapá per aufegá la cosa. Contan qu' en Romanones va essé cridat a s'escola, y a porta tancada, el confessaren y li encarregaren que no digués una paraula de s'assunto y que tot quedaria arreglat.

Tal assunto, senyó..... (un'altre día heu direm clá), es necessari que s'aclaresca, s'ha fet des domini públic y hey ha interesada s'honra de tota una famili, de lo contrari, y sabent com solen acabar es misteris de certa classe de jent, tapats y aufegats, ja sabrem a qui doná se culpa, encare que se vulgan a

magá y taparsé amb sa capa del Bon Jesús, no compreguent que devegades los vé curta- y mostren es péus.

De PORRERAS

S'ASSUNTO D'ES JUTJE

Mos han enviat aquest article, contes tant a n'es publicat a n'aquest setmanari, a n'es número des día 8 des mes present.

Molt mos estraña aquell article tractant des jutje de Porreras, que per varias parts resulta essé fals.

Es s'assunto qu'aquesta famili sollerica en cuestió, demená a n'es taquillé es preus de ses entradas, y aquest los digué que ses entradas de palcos valian sis reals, sa primera fila y sa segona cinc, y es públic una pesseta, prenguent sa tal famili entradas de públic.

Ell s'assegué a una fila de palco, que sas cadires estaven enumeradas (pues es fals alló de que no estassin enumeradas), y cuant feya rato que seyen se presentá una persona qu'havía prés una entrada de palco, la cual duya es número igual a n'es qu'un jove de sa famili sollerica seva.

En vista qu'estave ocupat va avisá a s'empleat y aquest amb bons modals se dirigi a n'es jove solleric per si se volia aixecá, y així com li contestá que nó, s'empleat va aná a n'es president qu'era es jutje, contantli lo passat, y llevó va'ssé cuant es president se dirigi amb malas formas, a nes mencionat jove, ameness ant-ló amb ferló agafá per sa guardia civil si no s'aixecava.

Y lletjit lo precedent, se dedueix qu'es dolent es és jove de sa famili sollerica, y no es jutje segons deya EN XERRIM a n'es número mencionat.

Y per avuy tay s'assunto.

CORRESPONSAL

De SA POBLA

Una recomendació o siga un avis a nes Corresponsal.

Hey ha un jove que viu o siga habita apropet de sa plassa y de ca se seva Dulcinea o siga atlota, y dit jove se troba tant embebeit o siga anemorat o siga xiflat de sa seva amada que no la deixa viure a plé o siga tranquila motivat a que sempre la cova o siga la guarda, dificultantli d'aquesta manera sa llibertat de berená diná y sopá o siga menjá.

Cridam s'atenció de sas respectivas familiis d'aquests dos *tortolitos* o siga enemorats per si volan posá coto o siga termini a n'aquest abús de confiança o siga franquesa.

Siguent tan impertinent, dispensa jove qu'et diga que fas un papé dolent o siga molt lleix, o siga o que siga d'innossent.

XERRIMET

De ARTA

La Societat Obrera, com encarregada de defensá es trabay, enguan desplega sas sevas energias per conseguí una millora de preus y condicions a nes cohidós de s'oliva. Si ets obrés cooperan a sa seva iniciativa alcansarán uns y altres una gran victori beneficosa pes trabayadós.

Alcansarán millores de trabay perque etsijeixen a n'ets amos que donin mitxhora per berená, cosa justa y equitativa que fins e present no han tenguda es cohidós d'oliva, pues si volian berená havia d'essé caminant caminant cuant anaven a sa possessió, Volen també un hora per diná y mitja de descans dividida amb dues parts. Etsijeixen después qu'es cohidós sigan tractats com a personas y no com animals o esclaus, pues fins ara hem vist qu'es majorals van amb una verga amb sa ma per cuidá des trabayadós.

En cuant a nes preustambé volen una millora legal y justa; volen qu'ets atlots y atlotas de menos de tretse anys guañin al menos vint y quatre décimas diaris, fins a quinse tres reals y ets majós a n'aquesta edat una pesseta diari; a més d'aixó, amb acabá sa temporada han de doná a nes primés tres cortans d'oli, tres y mitx a nes segóns y quatre a n'es darrés, sense pellucá.

Sabem qu'aquest augment no's suficient per subsaná sas necessidats des pobre trabayadó pero algo es algo y poc a poc podreu arribá a nes preu just y legal que se guanya.

Si ets amos se negan a doná tal augment los poren dí que no tenen entranyas de persona humana. Així com élls s'umplen sas butxaques venguent s'olí a preu tant elevat, es just qu'es trabayadós que les replegan tal riquesa, coneguín alguna milloransa amb alívi de se seva pobre y trista situació,

Mes envant darem conta des resultat d'aquest benefici que preten obtení sa societat Obrera.

ES CORRESPONSAL

De SANT LLORENS

¿Coneixeu, llorénsins en Pere Sobrassada? ... ¿Si? Pues escoltau un pas ben ensobressadat qu'anave a té y li sorti completament frústat.

Un dia horabaixa, dos jermans que tenen per costum no posarse amb ningú, sen anaren a fé una volta amb so fi de visitá unas atlotas qu'eran a una possessió y cuant arribaren allá dalt los enteraren qu'es Directó *Sobrassada* juntament amb dos *secuaces* seus, *rondava* aquells contorns per apedregá aquells dos jermans. Enterats aquests dos de sa sauetjada que los volian jugá aquells *sobrassadencs* se posaren *ojo avisos*, librantse d'aquest modo d'essé víctimas d'un atropell de tres bárbaros.

Escolta bé bambol figa, berinot, tú qu'afuas ets atlots perque tu no tens coratje: ets d'está empagahit de fé tals baixesas; recordet que cuant festetjaves devés Artá casi te varen havé d'enviá sa Guardia Civil perque.... quedares com un.... ho.

mo; recordet també que per ca na Miquela encara hey fas oló de *sobressada* y no vols torcá sa taca qu'hey deixares, o per dirhó clá no vols satisfé es deute qu'hey deixares.

Si t'agrada *sobressada*
s'escrit qu'avuy t'enviam,
torná fé altre seuvetjada
y noltros' altre vegada
ferem una xerrimade
diguent lo qu'avuy callam.

Un llorensi de ronyó clos

XERRIMADES

Mos contan de per devés «Can Refelico que na Ferrericó se va bereyá amb una pajesa.

Conforme; a noltros no mos importa un pito jy a voltros?..

Tampoc, ja de segú, que se brega no ná lloc a ve d'assisti sa Creu Rotja.

A sa sessió darrera de s'Ajuntament es nostros retjidós discutiren sense empleá termes enérgics.

Lo més important que notarem va se s'assistenci des concejal des Port ¿Heurá acabat sa temporada de sas llampugas?

Es Curial també demená sa paraula ¡¡¡Oh!!! *Alabado sea Dios.*

Cosses a unas fabricantes *padassils.*

A s'entrada o sortida des carré Nou habitau gent malfamadora, mes dolenta que sa moneda falsa; amb sas vosstras mentidas procurau tirá per terra es bon criteri de que gosan personas bonas senceras y de bona voluntat; causa des vostros *comadros* estau bereyades amb la majoria des veinats, que fujan de voltros per temó a sa vostra boca que sols s'obri per tirá llamarades de foc.

No importa di qui sou, perqu'es poble vos coneix per documents antics; tothóm per desgraci, sap qui sou y quins son es vostros fets.

Posau sa barca a la vela
que per avuy ja hem dit prou
sa gent de pes carre Nou.
qui es confrare pren candela.

UN PULIT

A sa caseta de madera qu'en *Blanco y Negro* té instalada a nes carré des Vent hem vist un parey de dibuixos que parlan sense teni llengo.

¡Ja'hu val amb en *Blanco y Negro!* Sempre té unas ocurrencis piramidalment expresivas pero que *al fin y al cabo* son reclusas perjudicials per éll meteix, perque ¿quin benefici li pot reportá de dí si hey ha un fabricant que sols té vuit telesos inscrites y en té trentados d'instalats?.... Cap ni un, lo meteix que lo qu'ha fet de pintá una *padrina* que mirant una lloca

que té deu ous, pregunta ¿Serán nials?

Si en *Blanco y Negro* té que fé una combinació de tots es mals *passos* que se fan dins Sólle li aconseyam que engrandesca deu vegades més sa fetxada de sa caseta y encara duptam qu'hey cabiguen totas.

Podria comensá pintant un Centro polític tot plé de taulas de joc; podria pintá un batle sercant *cucas* per dins es Sallé y per sa plasseta des sargent Solé; podria pintá un senyó que comercia es vots y y per final mos podria pintá a noltros y después a éll assegut a nes banquillo de la Audienci.

¡Sabeu que na passen de bonas per dins Sólle!

Y lo pitjó des cas es que no porem dí:

Es contraris son uns pillos
y noltros som molt honrats

No, noltros lo que porem dí es alló des soldat:

Somos, somos mi capitán

A sa fonda Palmesana que té l'amo Andreu Ramón tots es dormitoris son amb ventilació molt sana; y per llevarse sa gana trobaran plats variats amb bon esmero arreglats servits amb gran prontitut y amorosa servitut y tot a preus rebejats.

Si voleu sebre ahont es carré de Cocheras, tres.

S'assunto de sas porrerencas.

Realment es veritat lo que mos contaren que per Sólle tenim un parey de criadas malfamadoras.

Un parey de criadas de pes carré Nou, es día de sa festa, anaren a Porreras y no tengueren altre feina que fé més que dí a sa famili d'una paisana qu'está llogada a Sólle a una casa d'aprop de sa font de plasa, qu'ets amos de sa seva fia eran uns tals y cuals y que sa seva fia era una beneiteta que se duria a perde.

Es pares d'ella se cregueren ets embustes de sas tals llengarudas y prengueren sa determinació d'enviá un propi a Sólle a recohi sa seva fia; pero cuant es propi se enterá de s'assunto pogué veure qu'ets amos de sa criada qu'ell venia a sercá eran personas de intexables modals y bona reputació y que ses únicas dolentas eran sas qu'havian contat tal comedi.

Porrerencotas qu'estau amb s'assunto entrèmes-cladas heu de manesté, ben dadas, un parey de garrotades que vos deixin es cos blau.

Amb aixó heu demostrat qu'es refrán no deixau perda: ningú parla tant de merda com aquell que n'está untat.

Mos contan des Port de Sólle.

Un concejal nostro s'altre diassa sortia de oí missa y de senti es sermó, y com que sempre és es primé que surt, el mos verem vení tot orgullós y mes inflat qu'un *codon*; cuant passa pes costat nostro mos enflocá aquesta:

—Es vostro predicadó o mos vol prende es pel per beneits o éll es un beneit.

Mes envant trobá una fradineta xarevetla y redoneta y mirantlasé fit a fit y amb ganas de cá de bóu li amollá aquesta descárrega.

—Nineta grassa y redona ¿vols que te passi la *corona*?

—No sigueu poca-vergonya--li respongué sa garrida es temps que fojía d'éll.

Vaja Juan; amb que sigas retjidó no t'afiquis amb sermons ni homos de carrera perque saben més que tú. Ja'hu saps; tú a sas Casas de la Vila només saps dí «no» amb so cap, y «si» amb so dit gros; tu cuant anares a Franse no saberes torná totsol y t'hompate t'hagué de vení a sercá; tú ets un ignorant. Deixa fé també sas atlotas, que s'ase es massa passat y esquinsat per fé aquesta feina; pesca, pesca y pesca qu'és es teu caire fogué, y lo demás deixau corre per personas que tenguen es cap plé de lo necesari.

Des Port meteix mos comunican qu'es mestre encara no ha comensat s'escola (Sa carta va fetxada día 13 des corrent) ¡Ja'hu val! Sa ensenyansa, igualment que moltás d'altres cosas de suprema importanci, estan tant abandonadas que fan plorera.

Aixó heu deim noltros que som uns ignorants; D. Juan Puig qu'es una persona ilustrada trobá que no, eH es un concejal y noltros uns xerrimosos; éll es un fonógrafo que xerra segóns sa placa; noltros som independents ¿Qui te rahó?..

—¿Que t'ets tornada llogá?
—Ido! Ara estic per cuinera
—¿Qué contas! ¡jesús Sant Pera!
¡Y si tú no saps cuiná!
¿Qué tornas loca Tonina?....
—No fieta, jo se cuiná
perque es llibre vaitx comprá
de sa **Guina Mallorquina**

Forma un tomet, amb més de mil recetas, per cuiná, fé licors, dulces, etc. Se ven a S'Imprenta den Calatayut y C.^a—Lluna, 27 Sólle, a nes preu de 1 peseta, pes suscriptós d'EN XERRIM, y pes qui no heu son, deu pesas de quatre.

Juan José

Se vende al precio de 0'50 ptas, ejemplar
De venta en la libreria de Calatayud y C.^a—Luna 27, —SOLLER.

AMOR DE MADRE

De venta en la imprenta de este periódico
precio 0 50 ptas. ejemplar

SOLLER.—Tip. de Calatayud y C.^a